

tilbageholdende med Hensyn til deres Krav om nye Udgifter, Forhøjelser, Foranstaltninger o. s. v., vil det let forstaas, at de ikke er gaaet videre ind paa de finansielle Forhold. Men derved har vel ogsaa den anden Grund været til Stede, at man her bevæger sig paa et saa utrygt Grundlag, at man ikke har noget at holde sig til, ikke kan fastslaa sikre Resultater, at alt ligger i det uvisse. Og saaledes er det netop.

Det er med Hensyn til Finanslovsfor-
slagets Affattelse baade paa dets Indtægtsside og dets Udgiftsside saaledes, at nogen Sikkerhed er ikke til Stede. Ikke med Hensyn til Udgifterne, thi vel kan man gaa ud fra, at de Udgifter og de Bevillinger, der omhandles paa Finanslovsfor-
slaget, ogsaa virkelig vil blive afholdt i Aarets Løb, men hvorledes den Udgift, der der er Tale om, vil stige, og hvad den vil stige til, er det ikke muligt i Øjeblikket at have nogen begrundet Mening om. Selv om man, som jeg har maattet, ved Beregningerne gaar ud fra de Dyrtdisforanstaltninger, vi i Øjeblikket er nødt til at træffe for indeværende Vinter, er der ingen som helst Sikkerhed for, hvis Verdenskrigen skulde vare udover næste Finansaar, at saadanne Dyrtdisforanstaltninger da ikke i højere Grad kunde blive nødvendige til næste Vinter. Under disse Omstændigheder er der ikke megen Sikkerhed for, hvorledes et Budget kan forme sig med Hensyn til Udgiftssiden, og hvis alle ærede Medlemmers Krav og Ønsker desuden skulde kunne gaa i Opfyldelse — jeg antager, det drejer sig om adskillige, ja, mange Millioner, som man allerede har fordret under Finanslovforhandlingene —, vil man aldeles ikke have nogen Anelse om, hvorledes Udgiftsstigningen vil blive.

Om Indtægtssiden, hvis Nøjagtighed og Sikkerhed jo er blevet noget angrebet af den ærede Ordfører for Partiet Venstre (N. Neergaard), vil jeg gerne en Gang for alle sige, at der er ikke nogen Sortseen, som jeg ikke paa Forhaand kan deltage i. Jeg er klar over, at det Forhold kan indtræffe, at der ikke er et eneste Tal paa Indtægtssiden, som i og for sig kan holde. Jeg taler ikke der om noget saa dødbringende, som det vilde være, hvis Danmark inddroges i Verdenskrigen, jeg taler om, at der kan være Hændelser, ske Tildragelser, der i Virkeligheden standser Landets Virksomhed, og som dernæst naturligvis har den største Indflydelse paa Statens Indtægt. Noget saadant kan ske; men at man ikke taler videre derom, for-

staar jeg. Paa den anden Side kan jeg ikke let begribe, hvorledes denne Mulighed dog ikke altid maa være i alle ærede Medlemmers Bevidsthed og maa paavirke dem med Hensyn til de Ønsker og Krav, de mener at kunne stille til Finanserne i Øjeblikket. Noget saadant kan altsaa ske, og man maa huske paa, at det Budget, som er lagt, er lagt som en Art Uforstyrrethedens Budget, idet man gaar ud fra, at den nuværende Tilstand, den, som nu har hersket i de over to Aar, Verdenskrigen allerede har været, ogsaa kan fortsættes nogenledes paa samme Maade i den kommende Tid. Men, som sagt, jeg er klar over, at Tildragelser kan forandre alt.

Imidlertid har den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), paa visse Punkter særlig dvælet ved Indtægtssiden og bestridt de Betragtninger, som jeg havde gjort gældende. Dette gjaldt f. Eks. Toldindtægten, om hvilken jeg havde sagt, at der var en Mulighed for, at den endog vilde overstige det Beløb, som den var anslaaet til ud fra den almindelige Fastsættelsesregel, efter hvilken man anslaar Toldindtægten, nemlig efter hvad den har været i de 12 Maaneder, som er gaaet fra den 1. Juli det foregaaende Aar til 30. Juni i det Aar, i hvilket man lægger Finanslovsfor-
slaget. Og jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at der ikke gives nogen Sikkerhed for, at der skulde komme nogen Forhøjelse til Stede, men jeg kan anføre, at der har været en stærk Stigning i indeværende Finansaar, og hvis det kan tænkes, at Stillingen bliver den samme i den kommende Tid, er der ikke nogen Grund til at tro, at denne Stigning ikke skulde kunne vedvare. Det ærede Medlem sagde i Fjor ved Finanslovsfor-
slagets Behandling, at han ikke troede paa en Stigning af Toldindtægten i indeværende Finansaar. Stigningen er kommet alligevel, men jeg bebrejder aldeles ikke det ærede Medlem, at han i og for sig stiller sig skeptisk overfor sligt, det gør jeg selv, men jeg er nødt til at regne efter de almindelige Regler, vi nu en Gang følger. Det undrede mig dog noget, at det ærede Medlem, naar han gik ud fra, at der ikke var synderlig Udsigt til, at Toldindtægten vilde give et godt Resultat, til en vis Grad regnede med, at man kunde benytte den overordentlige Stempelafgift paa Aktieomsætning og lignende, det, man populært kalder Børsskatten, til at skaffe større Indtægt i Statskassen. Eet er dog vist, at man, hvis vi skal gaa ud